

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010280
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7216010280.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudcom JUDr. Jánom Lokšom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.9.2016 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
L. L., nar. X.X.XXXX v A.,
trvale bytom O. č. XX, A.
toho času vo väzbe v Y. A. od XX.XX.XXXX;

je v i n n ý, ž e

dňa 8.11.2015 o 04.00 hod. v byte na X. poschodí, na ulici X. č. XX v Košiciach, fyzicky napadol svoju družku F. V. tak, že ju fackal, udieral päšťou do tváre, ťahal za vlasy, hodil jej do čela popolník, do pravej ruky jej hodil tanier a lopatou ju udrel do ľavého kolena, čím jej spôsobil povrchovú reznú ranu na chrbtovej strane pravej ruky, viacpočetné pomliaždenie čela s povrchovými tržnými ranami, pomliaždenie ľavej očnénice, pomliaždenie ľavého kolena s povrchovými odreninami vyžadujúce si ošetrovanie s dobou liečenia do 7 dní, pritom hľadal nožík a vyhrážal sa jej, že ju zabije, následne ju odviezol do chatovej osady v lokalite pri Malej stanici v Košiciach;

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s prihliadnutím na príťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkon trestu súd obvineného zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného L. L. podal prokurátor obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom v podstate skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete výroku rozsudku.

Obžalovaný spáchanie trestného činu poprel. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 8.11.2015 sa vrátil z Českej republiky, kde bol kvôli zamestnaniu. Keď mu poškodená otvorila dvere do bytu, nachádzal sa v ňom aj jeho syn L. F.. Poškodená bola pod vplyvom alkoholu. Keď zapálil sviečku zbadal, že poškodená je zranená na tvári. Povedala mu, že zranenia si spôsobila sama, keď spadla na schodoch. Poprel, aby sa poškodenej vyhrážal zabitím. Potom šli k B. U., ktorá býva pri Malej stanici. Odtiaľ chcel ísť naspäť do Čiech, avšak poškodená ho tam nechcela pustiť. Po čase ich zadržali policajti, lebo ich považovali za nezvestných. Po výsluchu poslali F. V. domov a jemu oznámili, že ostáva. Tvrdil, že poškodená F. V. vo svojej výpovedi klamala, vypovedala proti nemu zo žiarlivosti, lebo si myslela, že má v Čechách frajerku.

V prípravnom konaní však obžalovaný tvrdil, že do lokality pri Malej stanici šli kvôli poškodenej, ktorá sa vyhýbala policajtom. Obávala sa odhalenia krádeže, ktorej sa mala dopustiť v nemocnici na kožnom oddelení. Keď poškodenej obžalovaný oznámil, že sa s ňou chce rozísť, vyhrážala sa mu, že ho dostane do basy.

Odchýlky vo svojich výpovediach obžalovaný vysvetľoval tvrdením, že na hlavnom pojednávaní o rozporných okolnostiach vypovedať zabudol.

Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ešte pred príchodom obžalovaného sa dozvedela, že v Čechách má inú ženu. Keď dňa 8.11.2015 obžalovaný za ňou prišiel, bola zranená, lebo opitá spadla na schodoch. Následne išli na návštevu k obžalovaného príbuzným - B. U. a X. U., kde bola dobrovoľne a kde bývali až do príchodu policajtov. V prípravnom konaní vypovedala v neprospech obžalovaného zo žiarlivosti, lebo spolu žijú ako druh a družka už dva roky a nechce ho stratiť. Je si vedomá nebezpečenstva trestného stíhania za trestný čin krivého obvinenia, krivej výpovede a krivej prísahy. Na zmenu výpovede v prospech obžalovaného ju nikto nenútil.

V prípravnom konaní však vypovedala odlišne. K., že ju obžalovaný pristihol v byte s jeho synom L. F.. Preto ju obžalovaný bil, fackal, udieral pästou do tváre, ťahal za vlasy, hodil do nej popolník, tanier a lopatou ju udrel do ľavého kolena, vyhrážal sa, že ju zabije, pričom hľadal nožík. Následne ju odviezol do chatovej osady pri Malej stanici, kde šla proti svojej vôli a mala strach ujsť z obavy, že ju nájde a zabije. Poškodená v rovnakom význame vypovedala aj na konfrontácii s obžalovaným.

Rozpory vo svojich výpovediach poškodená vysvetliť nevedela, najmä pokiaľ sa týkali spôsobených zranení. Trvala na tom, že si zranenia spôsobila sama a že v neprospech obžalovaného vypovedala zo žiarlivosti a obavy, že obžalovaného stratí.

Svedok L. F. na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať proti obžalovanému, ktorý je jeho biologickým otcom. Hoci na právo nevypovedať bol rovnako poučený aj v prípravnom konaní, dňa 4.12.2015 toto právo výslovne nevyužil. Preto za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku bola zápisnica o jeho výpovedi prečítaná. L. F. v prípravnom konaní potvrdil, že obžalovaný poškodenej najprv vulgárne nadával, povedal, že ju zabije, pričom ju chcel udrieť rukou, v čom mu L. F. zabránil. Z bytu odišiel, lebo sám sa obžalovaného bál.

Svedok Z. V. potvrdil, že po tom, čo sa obžalovaný vrátil z Čiech, došlo medzi obžalovaným a poškodenej k hádke, pri ktorej obžalovaný začal poškodenej nadávať a následne spolu odišli, pričom si všimol, že poškodená má na tvári krv, hoci predtým zranená nebola. Na hlavnom pojednávaní tvrdil, že nevidel, ako obžalovaný poškodenej udrel. Ušiel von v úmysle privolať policajtov, aby zabránili ďalšej hádke.

V prípravnom konaní však Z. V. vypovedal, že po príchode L. L. počul buchot a krik jeho matky (poškodenej), ktorá kričala o pomoc. Počul, že obžalovaný sa vyhrážal poškodenej, že ju zabije. Keď chcel poškodenej pomôcť, obžalovaný ho vyhodil z bytu, preto utekal zavolať políciu. Ráno zistil, že v byte je krv na zemi, na stenách, na paplónoch aj na posteli. Poškodenú nenašiel, preto so sestrou išiel do komunitného centra, odkiaľ po nej bolo vyhlásené pátranie.

Rozpory vo výpovedi vysvetlil odstupom času od prejednávanej udalosti. Zároveň zotrval na tom, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedkovia X. U. a B. U. potvrdili, že koncom roku 2015 k nim prišiel obžalovaný s poškodenej. Poškodená bola u nich dobrovoľne a kedykoľvek mohla odísť. Obžalovaný sa k nej správal slušne. Najprv títo svedkovia vypovedali, že si nevšimli zranenia, ktoré poškodená mala. Po prečítaní zápisníc o ich

výpovediach z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov napokon dosvedčili, že poškodená bola evidentne zbitá a že obžalovaný ju všade sprevádzal. Nevedeli sa však vyjadriť, či zranenia spôsobil poškodenej obžalovaný.

Z lekárskeho správ o vyšetrení poškodenej, zo zápisnice o ohliadke tela poškodenej, z fotodokumentácie, ako aj zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného znalcom z odboru zdravotníctva a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že poškodená mala v čase vyšetrenia dvojcentimetrovú povrchovú reznú ranu na chrbtovej strane pravej ruky, viacpočetné pomliaždenie čela s povrchovými tržnými ranami, pomliaždenie ľavej očnice a pomliaždenie ľavého kolena s povrchovými odreninami, ktoré jej boli spôsobené pri fyzickom útoku. Náhodný vznik posudzovaných poranení znalec považoval za nepravdepodobný, čo aj logicky odôvodnil. V prípade pádu poškodenej na zem v opitosti (ako to poškodená aj obžalovaný prezentovali na hlavnom pojednávaní), došlo by k poraneniu vystupujúcich častí tváre - nosa, brady či lícných kostí, čo v prejednávanej príhode nebolo zistené.

Z výpovede znalkyne z odboru psychológie je možné vyvodiť záver, že obžalovaný L. L. má akcentovanú, výrazne štruktúrovanú osobnosť, v dôsledku čoho veľmi radikálne reaguje aj na menej intenzívne podnety. Sebareguláciu správania má veľmi limitovanú. V kombinácii s provokatívnym správaním sa poškodenej bol u neho vyvolaný afekt zlosti s prejavmi hostility, agresivity a aj brachiálny útok voči poškodenej.

Ohľadom poškodenej F. V. znalkyňa odborným vyšetrením zistila, že jej prioritnou osobnostnou črtou sú sklony k maximálne rizikovému a provokatívnemu správaniu voči okoliu, bez uvedomenia si následkov takéhoto správania. To viedlo poškodenú F. V. v iniciálnej fáze k takým tvrdeniam, ako boli zaznamenané a na druhej strane k ich dementovaniu a k zmene. U poškodenej bola zdiagnostikovaná veľmi silná potreba sexu, ktorá môže byť veľmi silným dominantným motivačným faktorom v jej subjektívnom prežívaní situácií a ich následného interpretovania alebo reprodukovania. Poškodená bola v čase skutku pod vplyvom silných emócií a v jej výpovedi boli evidentné zveličovania. Na jednej strane bolo zistené, že obžalovaného má rada, na druhej strane je evidentné, že z obžalovaného má strach a že v čase, keď je obžalovaný izolovaný v podmienkach väzby, cíti sa slobodne a môže sa venovať svojim deťom. Vzhľadom na zistené skutočnosti znalkyňa uviedla, že motiváciou na zmenu výpovede v prospech obžalovaného mohol byť jej vzťah k jeho osobe. Nevylúčila však, že by v budúcnosti pri ďalšom výsluchu poškodená opäť svoju výpoveď zmenila.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a z vyhotovenej dokumentácie vyplýva, kde ku spáchaniu trestného činu došlo s tým, že na mieste činu boli zaistené početné krvné stopy. Na výsledky ohliadky miesta činu nadväzujú závery znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Prezídia PZ v Košiciach z ktorých vyplýva, že na predmetoch zaistených pri obhliadke miesta činu boli biologické stopy a analýzou DNA bolo dokázané, že krv zaistená na predložených predmetoch bola F. V.. Po vykonaní všetkých navrhovaných dôkazov, prokurátorka prítomná na hlavnom pojednávaní navrhla, uznať obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Poukázala pritom na lekárske správy a výsledky znaleckého dokazovania, ktoré objektívne preukazujú fyzický útok na poškodenú, ktorý spôsobil obžalovaný. Pri návrhu trestu obžaloba poukázala na predchádzajúce trestné odsúdenia obžalovaného a spôsob jeho doterajšieho života.

Obhajoba v záverečnej reči poukázala na zmenu výpovede poškodenej F. V. v prospech obžalovaného a na to, že ani jeden z vypočúvaných svedkov na hlavnom pojednávaní spontánne nepotvrdil násilie obžalovaného voči poškodenej a jeho agresívne správanie. Taktiež poukázala na závery psychologického znaleckého posudku, ktorý hodnotí poškodenú ako osobu s vysokým skóre lži. Za týchto okolností obhajoba navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Obžalovaný v záverečnej reči zdôraznil, že poškodená bola zranená predtým, než za ňou prišiel a poprel, aby sa jej vyhrážal násilím. V ostatnom obžalovaný poukázal na vyjadrenie svojho obhajcu.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona po stránke objektívnej aj subjektívnej.

Subjektívna stránka bola preukázaná vo forme priameho úmyslu.

Z hľadiska objektívnej stránky bolo preukázané, že obžalovaný sa vyhrážal svojej družke - chránenej osobe - smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu.

Je potrebné vziať do úvahy, že počas vyhrážok zabitím obžalovaný poškodenú bil po rôznych častiach tela o čom nepochybne svedčí zápisnica o ohliadke tela, fotodokumentácia, ako aj lekárske správy o

vyšetrení poškodenej. Znalec vypočutý na hlavnom pojednávaní zároveň vylúčil náhodný vznik zranení, ku ktorým malo dôjsť tak, ako tvrdí obžalovaný na hlavnom pojednávaní.

Pri rozhodnutí o vine súd prihliadal na výpovede poškodenej, svedkov L. F. a Z. V. z prípravného konania, kde inkriminované udalosti popísali v podstate zhodne. Hoci obžalovaný bol vzatý do väzby, s poškodenou udržiaval písomný aj osobný kontakt a jej výpoveď tak mohla byť ovplyvnená.

Poškodená a svedkovia zmenili svoju výpoveď v prospech obžalovaného až na hlavnom pojednávaní, pričom dôvody takejto zmeny nevedeli jednoznačne vysvetliť tak, aby ich súd mohol považovať za rozhodujúce a to v kontexte aj na objektívne zistené zranenia a ďalšie dôkazy zaistené na mieste činu. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a z vyhotovenej fotodokumentácie je zrejmé, že v byte kde došlo k spáchaniu trestného činu boli zaistené početné krvné stopy a to nie len na paplône, vankúši a posteli, ale aj na stenách a na podlahe, čo svedčí o existencii fyzického násillia. Analýzou DNA bolo zistené, že nájdená krv patrí práve poškodenej F. V.. Aj táto skutočnosť vylučuje aby si zranenia spôsobila sama.

Obhajoba obžalovaného je vyššie uvedenými dôkazmi bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená. Podstatou trestného činu nebezpečného vyhrážania sú vyhrážky smrťou, spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Svedkovia vypočutí v prípravnom konaní aj samotná poškodená zhodne potvrdili, že obžalovaný sa poškodenej smrťou skutočne vyhrážal. Jeho vyhrážky boli umocnené tým, že počas vyhrážania poškodenú fyzicky napádal. Po skončení útoku obžalovaný mal snahu poškodenú ukryť, aby jeho čin nemohol byť odhalený. Preto ju odviezol do záhradkárskej lokality, kde sa až do zadržania (11.11.2015) obaja ukryvali. Dôvodnú obavu z uskutočnenia vyhrážok obžalovaného mali aj svedkovia trestného činu, ktorí prípad oznámili policajným orgánom, o čom svedčia opatrenia polície vykonané pred zadržaním obžalovaného, ktoré sú v spise zadokumentované.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na zákonné ustanovenia uvedené v § 34 Trestného zákona, najmä na okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, jeho doterajší život, možnosti jeho nápravy, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Obžalovaný L. L. má 14 záznamov v odpise z registra trestov. Z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Košice II sp. zn. 6Pp 62/2013 zo dňa 23.10.2013 a na nevykonaný zvyšok trestu mu bola stanovená skúšobná doba 4 rokov do 23.10.2017. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 138/2005 zo dňa 26.3.2007 za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Dňa 10.6.2008 bol rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 8T 164/2007 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu lúpeže pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní o druhu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Obžalovaný je v mieste trvalého pobytu hodnotený všeobecne. Poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle 37 písm. m) Trestného zákona súd prihliadol na to, že bol už za trestný čin odsúdený. Obžalovanému je možné uložiť trest vo zvýšenej trestnej sadzbe od 16 mesiacov do 36 mesiacov. Keďže trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, iný ako nepodmienečný trest do úvahy neprichádzal.

V súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 22 mesiacov.

Keďže obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.